

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

ג.

עין משפט נר מצוה

א מיי פ"ה מהלכות
נומחא המה הלכה ג:
ב [מיי] פ"ד מהלכות
שחיטה הלכה טו:
ג מיי פ"ב מהלכות
מחללות אסורות הלכה
א סגמ לאוין קמה טו"ע
י"ד סימן קכט סעיף א
[וסיון קי"ג סעיף ז]:
ד מיי שם פ"ג הלכה
ד [וע"ש הלכה ג] סגמ
שם טו"ע שם סימן קל"ג
סעיף א:
ה ו מיי פ"ד מהלכות
שחיטה הלכה יד ועין
כ"מ סגמ עין פו טו"ע
י"ד סימן כ סעיף ב:

שיטה מקובצת

א] ונראה כעין כלי. ג"כ
ע"י תוס' מנחות (דף טו
ע"ב): [והצ"ח דק"ל כו'
דאמר אין עושין: [א
זכרון כלי שרת א"י דבפי
התורה אמר] ג"כ (דף
ע"ב): [אבל קשה
דאמתי] דהמקנא:

רבינו גרשום

אלא דאיטמי בשרין. והוי
אדם ראשו ואין כלי
מטמא אלא מחמת אב
הטומאה: ובגון שברק
קרומית של קנה ושחט
בה. דאין פשוטי כלי
עין מקבילין טומאה:
א"צ"פ שיוצא ונכנס מותר.
כלומר א"צ"פ שאין ישראל
יושב ומשמר אלא יוצא
ונכנס מותר הכא נמי
לענין שחיטה א"צ"פ
שיוצא ונכנס מותר:
לאכול נבילה לתיאבון.
כלומר מתאב לאכול בשר
ואוכל נבילה לתיאבון:

בגון דברק קרומית של קנה. ואם תאמר והיאך ישחוט בקרומית של קנה והא' זעין כלי כדמוכח בסוף התורה (מנחות דף פב): ובסוף דם חטאת (זבחים דף טז): דרש"י מדכתיב ויקח את המאכלת לשחוט את צנו דעולה טעונה כלי וילפינן כולוהו מעולה וי"ל כגון דתיקנה לקרומית אזועשאה כעין כלי

ואע"ג דקיימא לן כרבי אדאמר פ' החליל (סוכה דף ג): אין עושין כלי שרת של עץ ופליג אר"י יוסי בר רבי יהודה דאמר צפרק החליל עושין כלי שרת של עץ לשחיטת קדשים לא זעין כלי שרת אדצפרק התורה (מנחות דף עט): אמר"י דסימן מקדשה ככלי שרת וכן משמע בצומתא פתא"ד קדמי חומר בקמיא

ומשחיטה שהקמיא טעונה כלי והשחיטה אינה טעונה כלי אלא אפילו קרומית של קנה ועל כרחך לא זעין למימר דאינה טעונה כלי כלל דהא ילפינן מעולה דטעונה כלי אלא דאינה טעונה כלי שרת קאמר מיהו יש לדמות ללא זעין כלי יפה קאמר ולא פסלינן קרומית של קנה משום הקריבוהו נא לפתח (מלאכי א) כדפריך גמרא בסוטה (דף קד): גבי כפיפה מנרית דהתם דרון הוא דדך להציאו ככלי נאה אבל זשחיטה לא חיישינן אי נמי כפיפה מנרית מכושרת יותר מקרומית של קנה ורבינו אפרים היה מציא רחיה מדמתן צפרק איהו מקומן (זבחים דף מו). שחיטתן זכפון וקבול דמן ככלי שרת זכפון ואילו שחיטתן ככלי שרת לא קתני דקתני גבי קבלה וזו רחיה דגבי קבלה נמי לא הזכיר אלא לאשמועינן דזעין שיהא גס הכלי זכפון לאפוקי אם הכלי זדרוס והצמחה זכפון והדס מקלח זמכוו מדע זכקדשים קלים דלא זעין זכפון לא חש להזכיר קבלה ככלי שרת זכפון כל הזבחים שקבל דמן (שם טו).

דמתן קדשים קלים שחיטתן זכפנים וקבול דמן ככלי שרת זכפנים התם נמי אתא לאשמועינן דלריך שיהא הכלי זכפנים לאפוקי אם רוב הכלי זכפון ומיעוטו זכפנים ומקבל הדס זמיעוטו זכפנים א"ע אין נפסל זיוצא"ש: **המניח** קתני דיעבד. לאו לשנויי אליבא דא"י קאתי דהא

א"י נמי לא שרי זדיעבד זלא חותך כזית זלא להקשות על דברי רבא שמדקדק מכלאן דשרי אף לכתחלה אי נמי כל זמן שיכול לתקן על ידי חותך כזית זשר יש לו לתקן אבל אי ליתא לכזית קמן שרי: **המניח** קתני דיעבד. לא זעין למימר דמשמע דיעבד ולא לכתחלה דהא מסיק דשרי לכתחלה אלא קאמר דאף דיעבד משמע וז"ל דלקמן (דף טו): גבי השוחט זמגל די וגבי השוחט את צעוף (לקמן דף טו). דייק השוחט דיעבד אין כו' וי"ל דאשחיטתן כשרה סמיך התם דמשמע דיעבד אבל קשה זממתניתין דהמקנא

לאשתו (סוטה דף ג). ופ' חזית (שבת דף קמו). גבי הרוחץ זמי מערה דייק זגמרא דיעבד אין לכתחלה לא: [ועין תוס' סוטה ב. ד"ה המקנא דיעבד]: **א"י** מהבא. גרס ולא גרס מסיפא דהך דהמניח זכפ"ז דמסכת ע"ז (דף טו). והיה דאין השומר היה זכפ' ר' ישמעאל (שם סא): **אין** השומר צריך בו'. משמע הכא דאין צריך משמע לכתחלה וקשה דבריש גיטין (דף ד): גבי הא דאמר רבה לפי שאין צריך לשמה פריך עלה מהא דמתן המניח גט ממדינה למדינה זמדינה הים לריך זיאמר זכפני נכתב זכפני נחתם הא זכפני מדינה לא זכפני ומשני לא תימא לא זכפני לא זכפני אלא הא ממדינה למדינה זכפ"ז לא זכפני ופריך הא זכפני קתני לה המניח גט זכפני אין צריך בו' ומשני אי מהיהא ה"א ה"מ דיעבד כו' והיה ה"א דיעבד הא ה"א צריך משמע לכתחלה כדמשמע הכא ובקוטרס פ"י שם דלכי פריך הא זכפני קתני לה וכיון דאשמועינן לה מדיוקא דרישא סיפא למאי א"צטרך דיעבד להכי א"צטרך סיפא לאשמועינן אפילו לכתחלה אבל לשון אי מהיהא לא משמע הכי וי"ל דהתם כיון שיכול לתקן דיעבד זכקאמר זכההוא פקא"ה (שם ה): שיעללו הימנה ויחזור ויתנו לה זכפני שנים זיאמר זכפני נכתב זכפני נחתם שייך למיתני אין צריך כלומר אין צריך לחזור וליטול אותו הימנה א"י התם ה"א ה"מ דיעבד לכתחלה צריך שיראה כתיבת הגט וחימיה ואם לא ראה ה"א אין צריך לחזור ולכתוב אלא יתן לה א"ע"פ שלא ראה קמ"ל לכתחלה נמי אין צריך לראות ועי"ל דהכא דייק משום דקאי ארישא דקתני זכפ' ר' ישמעאל (ע"ז דף טו). זעיר שכולה עובדי כוכבים אסור עד שיהא שם שומר דבר תני אין השומר צריך כו' משמע זכא לפרש דיוצא ונכנס כשיב כשומר גמור והיינו כשומר דרישא: **א"י** בא ומצאו ששחטין חותך בשר ונותן לו. ואם תאמר כיון דרבה מדמה שחיטה ליינ נכח זא ומלאו לשמרי זלא חותך כזית ונותן לו נמו זיין נכח דשרי זממתניתין זכפ' ר' ישמעאל (ע"ז דף טו): זעובד כוכבים שנמלא זכד הצור כשאין לו מלוה עליו וי"ל כדפרישית לעיל כיון שיכול לזכר על ידי כזית זשר יש לו לזכר:

חרב הרי הוא כחלל. טומאות" של מת הראיות לטמא כלי כגון מת והנוגע בו דהוי מיהא אב הטומאה אם נגע בהם מתכות נעשה כיוצא בו ואם נגע זמת הוי אבי אבות [הטומאה] ואם זטמא מת נגע הוי אב אכל ראשון ושני אין מטמאין כלים והאי סכין נעשה אב. והאי חרב הרי הוא כחלל הכא

לא א"צטרך זבלאו הכי נמי מלי מטמא זשר דגברא הוי אב הטומאה וסכין ראשון זכשר שני אלא רבותא קאמר דאפילו ראשון הוי האי זשר: **דאיטמי זשר**. דהוי האי זכר אב ראשון ולא מטמא הסכין שאין כלי מקבל טומאה אלא מאב הטומאה ללא מזינו זתורה דמקבל טומאה מראשון ושני אלא אוכל ומשקה זככתיב (ויקרא י"ח) כל אשר זכרבו יטמא וסמיך ליה מכל האוכל אשר יאכל אוכלים ומשקים מיטמאים מאור כלי חרס שהוא ראשון ועושה למה זכמכו שני ואין כלי מיטמא מאור כלי חרס שאם היה כלי נמון זמכו ונטמא החילון השני טמור והכי מפרש זשלהי פירקין ה': קרומית של קנה. פשוטי כלי עץ ולא מקבלי טומאה: א"י מהדר לתרזי לכתחלה ודיעבד דמתניתין: ואפילו כופי. מוסרין לו זבהמה לכתחלה לשחוט דמזיה שהחזיק בה היא אבל ישראל יוצא ונכנס לא ימסור לו לשחוט דאע"ג דהחזיקו בה לעצמם לית מקפדין אם יאכלו (שם טו): שיראל זכפלות דלית להו לפני עור לא תתן מכשול (שם טו) אלא כמשמעו שלא יתן אבן זכרך עור להפילו: **אלו מוסר לאכול**. דהא לעצמו זכיר בה והיינו דיעבד דמתניתין: **חזן מחט"ו** דאפילו דיעבד נמי לא. דהא אדיעבד קיימין: **שמה יפה**. לקמן [ג"כ] מפרש אמאי נקט לשון עמיד: **אפילו לכתחלה**. והכא קתני זכחריס רואין אותם ששחטו דיעבד: **אמר רבא**. והיכא דישאל יוצא ונכנס לא ימסור לכזית לכתחלה זתמיה: **והא טגן**. צפרק זתרא דמסכת ע"ז דאע"פ שישאל יוצא ונכנס מותר אלמא מסתפי עובד כוכבים דלמא אחי ישראל ולא נגע הכא נמי מסתפי השתא אחי וחזי ליה: **מי קסני מניה**. אדם עובד כוכבים זחנותו ויוצא ונכנס דמשמע לכתחלה: אין פשוט. את היין: צריך שיהא יושב ומשמר כו'. רישא אסיפא לא תקפי דלא זו אף זו קתני כלומר לא זדיעבד דיוקא אלא אפילו לכתחלה: **רב אשי אמר** גרס: **לפיאנון**. כי לא משכח היתר אכיל זכפלות ומאחר שהסכין זדוקה ונתונה זכדו שחיט שפיר דכל כחה דמלי למיכל היתירא לא אכיל א"סורא וכי אין לו סכין זדוק לא טרח להדורי זתר סכין יפה אם זו פגומה:

נמאלת

לאשתו (סוטה דף ג). ופ' חזית (שבת דף קמו). גבי הרוחץ זמי מערה דייק זגמרא דיעבד אין לכתחלה לא: [ועין תוס' סוטה ב. ד"ה המקנא דיעבד]: **א"י** מהבא. גרס ולא גרס מסיפא דהך דהמניח זכפ"ז דמסכת ע"ז (דף טו). והיה דאין השומר היה זכפ' ר' ישמעאל (שם סא): **אין** השומר צריך בו'. משמע הכא דאין צריך משמע לכתחלה וקשה דבריש גיטין (דף ד): גבי הא דאמר רבה לפי שאין צריך לשמה פריך עלה מהא דמתן המניח גט ממדינה למדינה זמדינה הים לריך זיאמר זכפני נכתב זכפני נחתם הא זכפני מדינה לא זכפני ומשני לא תימא לא זכפני לא זכפני אלא הא ממדינה למדינה זכפ"ז לא זכפני ופריך הא זכפני קתני לה המניח גט זכפני אין צריך בו' ומשני אי מהיהא ה"א ה"מ דיעבד כו' והיה ה"א דיעבד הא ה"א צריך משמע לכתחלה כדמשמע הכא ובקוטרס פ"י שם דלכי פריך הא זכפני קתני לה וכיון דאשמועינן לה מדיוקא דרישא סיפא למאי א"צטרך דיעבד להכי א"צטרך סיפא לאשמועינן אפילו לכתחלה אבל לשון אי מהיהא לא משמע הכי וי"ל דהתם כיון שיכול לתקן דיעבד זכקאמר זכההוא פקא"ה (שם ה): שיעללו הימנה ויחזור ויתנו לה זכפני שנים זיאמר זכפני נכתב זכפני נחתם שייך למיתני אין צריך כלומר אין צריך לחזור וליטול אותו הימנה א"י התם ה"א ה"מ דיעבד לכתחלה צריך שיראה כתיבת הגט וחימיה ואם לא ראה ה"א אין צריך לחזור ולכתוב אלא יתן לה א"ע"פ שלא ראה קמ"ל לכתחלה נמי אין צריך לראות ועי"ל דהכא דייק משום דקאי ארישא דקתני זכפ' ר' ישמעאל (ע"ז דף טו). זעיר שכולה עובדי כוכבים אסור עד שיהא שם שומר דבר תני אין השומר צריך כו' משמע זכא לפרש דיוצא ונכנס כשיב כשומר גמור והיינו כשומר דרישא: **א"י** בא ומצאו ששחטין חותך בשר ונותן לו. ואם תאמר כיון דרבה מדמה שחיטה ליינ נכח זא ומלאו לשמרי זלא חותך כזית ונותן לו נמו זיין נכח דשרי זממתניתין זכפ' ר' ישמעאל (ע"ז דף טו): זעובד כוכבים שנמלא זכד הצור כשאין לו מלוה עליו וי"ל כדפרישית לעיל כיון שיכול לזכר על ידי כזית זשר יש לו לזכר:

לאשתו (סוטה דף ג). ופ' חזית (שבת דף קמו). גבי הרוחץ זמי מערה דייק זגמרא דיעבד אין לכתחלה לא: [ועין תוס' סוטה ב. ד"ה המקנא דיעבד]: **א"י** מהבא. גרס ולא גרס מסיפא דהך דהמניח זכפ"ז דמסכת ע"ז (דף טו). והיה דאין השומר היה זכפ' ר' ישמעאל (שם סא): **אין** השומר צריך בו'. משמע הכא דאין צריך משמע לכתחלה וקשה דבריש גיטין (דף ד): גבי הא דאמר רבה לפי שאין צריך לשמה פריך עלה מהא דמתן המניח גט ממדינה למדינה זמדינה הים לריך זיאמר זכפני נכתב זכפני נחתם הא זכפני מדינה לא זכפני ומשני לא תימא לא זכפני לא זכפני אלא הא ממדינה למדינה זכפ"ז לא זכפני ופריך הא זכפני קתני לה המניח גט זכפני אין צריך בו' ומשני אי מהיהא ה"א ה"מ דיעבד כו' והיה ה"א דיעבד הא ה"א צריך משמע לכתחלה כדמשמע הכא ובקוטרס פ"י שם דלכי פריך הא זכפני קתני לה וכיון דאשמועינן לה מדיוקא דרישא סיפא למאי א"צטרך דיעבד להכי א"צטרך סיפא לאשמועינן אפילו לכתחלה אבל לשון אי מהיהא לא משמע הכי וי"ל דהתם כיון שיכול לתקן דיעבד זכקאמר זכההוא פקא"ה (שם ה): שיעללו הימנה ויחזור ויתנו לה זכפני שנים זיאמר זכפני נכתב זכפני נחתם שייך למיתני אין צריך כלומר אין צריך לחזור וליטול אותו הימנה א"י התם ה"א ה"מ דיעבד לכתחלה צריך שיראה כתיבת הגט וחימיה ואם לא ראה ה"א אין צריך לחזור ולכתוב אלא יתן לה א"ע"פ שלא ראה קמ"ל לכתחלה נמי אין צריך לראות ועי"ל דהכא דייק משום דקאי ארישא דקתני זכפ' ר' ישמעאל (ע"ז דף טו). זעיר שכולה עובדי כוכבים אסור עד שיהא שם שומר דבר תני אין השומר צריך כו' משמע זכא לפרש דיוצא ונכנס כשיב כשומר גמור והיינו כשומר דרישא: **א"י** בא ומצאו ששחטין חותך בשר ונותן לו. ואם תאמר כיון דרבה מדמה שחיטה ליינ נכח זא ומלאו לשמרי זלא חותך כזית ונותן לו נמו זיין נכח דשרי זממתניתין זכפ' ר' ישמעאל (ע"ז דף טו): זעובד כוכבים שנמלא זכד הצור כשאין לו מלוה עליו וי"ל כדפרישית לעיל כיון שיכול לזכר על ידי כזית זשר יש לו לזכר:

לאשתו (סוטה דף ג). ופ' חזית (שבת דף קמו). גבי הרוחץ זמי מערה דייק זגמרא דיעבד אין לכתחלה לא: [ועין תוס' סוטה ב. ד"ה המקנא דיעבד]: **א"י** מהבא. גרס ולא גרס מסיפא דהך דהמניח זכפ"ז דמסכת ע"ז (דף טו). והיה דאין השומר היה זכפ' ר' ישמעאל (שם סא): **אין** השומר צריך בו'. משמע הכא דאין צריך משמע לכתחלה וקשה דבריש גיטין (דף ד): גבי הא דאמר רבה לפי שאין צריך לשמה פריך עלה מהא דמתן המניח גט ממדינה למדינה זמדינה הים לריך זיאמר זכפני נכתב זכפני נחתם הא זכפני מדינה לא זכפני ומשני לא תימא לא זכפני לא זכפני אלא הא ממדינה למדינה זכפ"ז לא זכפני ופריך הא זכפני קתני לה המניח גט זכפני אין צריך בו' ומשני אי מהיהא ה"א ה"מ דיעבד כו' והיה ה"א דיעבד הא ה"א צריך משמע לכתחלה כדמשמע הכא ובקוטרס פ"י שם דלכי פריך הא זכפני קתני לה וכיון דאשמועינן לה מדיוקא דרישא סיפא למאי א"צטרך דיעבד להכי א"צטרך סיפא לאשמועינן אפילו לכתחלה אבל לשון אי מהיהא לא משמע הכי וי"ל דהתם כיון שיכול לתקן דיעבד זכקאמר זכההוא פקא"ה (שם ה): שיעללו הימנה ויחזור ויתנו לה זכפני שנים זיאמר זכפני נכתב זכפני נחתם שייך למיתני אין צריך כלומר אין צריך לחזור וליטול אותו הימנה א"י התם ה"א ה"מ דיעבד לכתחלה צריך שיראה כתיבת הגט וחימיה ואם לא ראה ה"א אין צריך לחזור ולכתוב אלא יתן לה א"ע"פ שלא ראה קמ"ל לכתחלה נמי אין צריך לראות ועי"ל דהכא דייק משום דקאי ארישא דקתני זכפ' ר' ישמעאל (ע"ז דף טו). זעיר שכולה עובדי כוכבים אסור עד שיהא שם שומר דבר תני אין השומר צריך כו' משמע זכא לפרש דיוצא ונכנס כשיב כשומר גמור והיינו כשומר דרישא: **א"י** בא ומצאו ששחטין חותך בשר ונותן לו. ואם תאמר כיון דרבה מדמה שחיטה ליינ נכח זא ומלאו לשמרי זלא חותך כזית ונותן לו נמו זיין נכח דשרי זממתניתין זכפ' ר' ישמעאל (ע"ז דף טו): זעובד כוכבים שנמלא זכד הצור כשאין לו מלוה עליו וי"ל כדפרישית לעיל כיון שיכול לזכר על ידי כזית זשר יש לו לזכר:

לאשתו (סוטה דף ג). ופ' חזית (שבת דף קמו). גבי הרוחץ זמי מערה דייק זגמרא דיעבד אין לכתחלה לא: [ועין תוס' סוטה ב. ד"ה המקנא דיעבד]: **א"י** מהבא. גרס ולא גרס מסיפא דהך דהמניח זכפ"ז דמסכת ע"ז (דף טו). והיה דאין השומר היה זכפ' ר' ישמעאל (שם סא): **אין** השומר צריך בו'. משמע הכא דאין צריך משמע לכתחלה וקשה דבריש גיטין (דף ד): גבי הא דאמר רבה לפי שאין צריך לשמה פריך עלה מהא דמתן המניח גט ממדינה למדינה זמדינה הים לריך זיאמר זכפני נכתב זכפני נחתם הא זכפני מדינה לא זכפני ומשני לא תימא לא זכפני לא זכפני אלא הא ממדינה למדינה זכפ"ז לא זכפני ופריך הא זכפני קתני לה המניח גט זכפני אין צריך בו' ומשני אי מהיהא ה"א ה"מ דיעבד כו' והיה ה"א דיעבד הא ה"א צריך משמע לכתחלה כדמשמע הכא ובקוטרס פ"י שם דלכי פריך הא זכפני קתני לה וכיון דאשמועינן לה מדיוקא דרישא סיפא למאי א"צטרך דיעבד להכי א"צטרך סיפא לאשמועינן אפילו לכתחלה אבל לשון אי מהיהא לא משמע הכי וי"ל דהתם כיון שיכול לתקן דיעבד זכקאמר זכההוא פקא"ה (שם ה): שיעללו הימנה ויחזור ויתנו לה זכפני שנים זיאמר זכפני נכתב זכפני נחתם שייך למיתני אין צריך כלומר אין צריך לחזור וליטול אותו הימנה א"י התם ה"א ה"מ דיעבד לכתחלה צריך שיראה כתיבת הגט וחימיה ואם לא ראה ה"א אין צריך לחזור ולכתוב אלא יתן לה א"ע"פ שלא ראה קמ"ל לכתחלה נמי אין צריך לראות ועי"ל דהכא דייק משום דקאי ארישא דקתני זכפ' ר' ישמעאל (ע"ז דף טו). זעיר שכולה עובדי כוכבים אסור עד שיהא שם שומר דבר תני אין השומר צריך כו' משמע זכא לפרש דיוצא ונכנס כשיב כשומר גמור והיינו כשומר דרישא: **א"י** בא ומצאו ששחטין חותך בשר ונותן לו. ואם תאמר כיון דרבה מדמה שחיטה ליינ נכח זא ומלאו לשמרי זלא חותך כזית ונותן לו נמו זיין נכח דשרי זממתניתין זכפ' ר' ישמעאל (ע"ז דף טו): זעובד כוכבים שנמלא זכד הצור כשאין לו מלוה עליו וי"ל כדפרישית לעיל כיון שיכול לזכר על ידי כזית זשר יש לו לזכר:

לאשתו (סוטה דף ג). ופ' חזית (שבת דף קמו). גבי הרוחץ זמי מערה דייק זגמרא דיעבד אין לכתחלה לא: [ועין תוס' סוטה ב. ד"ה המקנא דיעבד]: **א"י** מהבא. גרס ולא גרס מסיפא דהך דהמניח זכפ"ז דמסכת ע"ז (דף טו). והיה דאין השומר היה זכפ' ר' ישמעאל (שם סא): **אין** השומר צריך בו'. משמע הכא דאין צריך משמע לכתחלה וקשה דבריש גיטין (דף ד): גבי הא דאמר רבה לפי שאין צריך לשמה פריך עלה מהא דמתן המניח גט ממדינה למדינה זמדינה הים לריך זיאמר זכפני נכתב זכפני נחתם הא זכפני מדינה לא זכפני ומשני לא תימא לא זכפני לא זכפני אלא הא ממדינה למדינה זכפ"ז לא זכפני ופריך הא זכפני קתני לה המניח גט זכפני אין צריך בו' ומשני אי מהיהא ה"א ה"מ דיעבד כו' והיה ה"א דיעבד הא ה"א צריך משמע לכתחלה כדמשמע הכא ובקוטרס פ"י שם דלכי פריך הא זכפני קתני לה וכיון דאשמועינן לה מדיוקא דרישא סיפא למאי א"צטרך דיעבד להכי א"צטרך סיפא לאשמועינן אפילו לכתחלה אבל לשון אי מהיהא לא משמע הכי וי"ל דהתם כיון שיכול לתקן דיעבד זכקאמר זכההוא פקא"ה (שם ה): שיעללו הימנה ויחזור ויתנו לה זכפני שנים זיאמר זכפני נכתב זכפני נחתם שייך למיתני אין צריך כלומר אין צריך לחזור וליטול אותו הימנה א"י התם ה"א ה"מ דיעבד לכתחלה צריך שיראה כתיבת הגט וחימיה ואם לא ראה ה"א אין צריך לחזור ולכתוב אלא יתן לה א"ע"פ שלא ראה קמ"ל לכתחלה נמי אין צריך לראות ועי"ל דהכא דייק משום דקאי ארישא דקתני זכפ' ר' ישמעאל (ע"ז דף טו). זעיר שכולה עובדי כוכבים אסור עד שיהא שם שומר דבר תני אין השומר צריך כו' משמע זכא לפרש דיוצא ונכנס כשיב כשומר גמור והיינו כשומר דרישא: **א"י** בא ומצאו ששחטין חותך בשר ונותן לו. ואם תאמר כיון דרבה מדמה שחיטה ליינ נכח זא ומלאו לשמרי זלא חותך כזית ונותן לו נמו זיין נכח דשרי זממתניתין זכפ' ר' ישמעאל (ע"ז דף טו): זעובד כוכבים שנמלא זכד הצור כשאין לו מלוה עליו וי"ל כדפרישית לעיל כיון שיכול לזכר על ידי כזית זשר יש לו לזכר:

לאשתו (סוטה דף ג). ופ' חזית (שבת דף קמו). גבי הרוחץ זמי מערה דייק זגמרא דיעבד אין לכתחלה לא: [ועין תוס' סוטה ב. ד"ה המקנא דיעבד]: **א"י** מהבא. גרס ולא גרס מסיפא דהך דהמניח זכפ"ז דמסכת ע"ז (דף טו). והיה דאין השומר היה זכפ' ר' ישמעאל (שם סא): **אין** השומר צריך בו'. משמע הכא דאין צריך משמע לכתחלה וקשה דבריש גיטין (דף ד): גבי הא דאמר רבה לפי שאין צריך לשמה פריך עלה מהא דמתן המניח גט ממדינה למדינה זמדינה הים לריך זיאמר זכפני נכתב זכפני נחתם הא זכפני מדינה לא זכפני ומשני לא תימא לא זכפני לא זכפני אלא הא ממדינה למדינה זכפ"ז לא זכפני ופריך הא זכפני קתני לה המניח גט זכפני אין צריך בו' ומשני אי מהיהא ה"א ה"מ דיעבד כו' והיה ה"א דיעבד הא ה"א צריך משמע לכתחלה כדמשמע הכא ובקוטרס פ"י שם דלכי פריך הא זכפני קתני לה וכיון דאשמועינן לה מדיוקא דרישא סיפא למאי א"צטרך דיעבד להכי א"צטרך סיפא לאשמועינן אפילו לכתחלה אבל לשון אי מהיהא לא משמע הכי וי"ל דהתם כיון שיכול לתקן דיעבד זכקאמר זכההוא פקא"ה (שם ה): שיעללו הימנה ויחזור ויתנו לה זכפני שנים זיאמר זכפני נכתב זכפני נחתם שייך למיתני אין צריך כלומר אין צריך לחזור וליטול אותו הימנה א"י התם ה"א ה"מ דיעבד לכתחלה צריך שיראה כתיבת הגט וחימיה ואם לא ראה ה"א אין צריך לחזור ולכתוב אלא יתן לה א"ע"פ שלא ראה קמ"ל לכתחלה נמי אין צריך לראות ועי"ל דהכא דייק משום דקאי ארישא דקתני זכפ' ר' ישמעאל (ע"ז דף טו). זעיר שכולה עובדי כוכבים אסור עד שיהא שם שומר דבר תני אין השומר צריך כו' משמע זכא לפרש דיוצא ונכנס כשיב כשומר גמור והיינו כשומר דרישא: **א"י** בא ומצאו ששחטין חותך בשר ונותן לו. ואם תאמר כיון דרבה מדמה שחיטה ליינ נכח זא ומלאו לשמרי זלא חותך כזית ונותן לו נמו זיין נכח דשרי זממתניתין זכפ' ר' ישמעאל (ע"ז דף טו): זעובד כוכבים שנמלא זכד הצור כשאין לו מלוה עליו וי"ל כדפרישית לעיל כיון שיכול לזכר על ידי כזית זשר יש לו לזכר:

א] ונראה כעין כלי. ג"כ
ע"י תוס' מנחות (דף טו
ע"ב): [והצ"ח דק"ל כו'
דאמר אין עושין: [א
זכרון כלי שרת א"י דבפי
התורה אמר] ג"כ (דף
ע"ב): [אבל קשה
דאמתי] דהמקנא:

מוסף רש"י

חרב הרי הוא כחלל. הקש חרב לחלל, מתכת שנגע זמת הרי הוא אבי אבות הטומאה כמת עצמו, ושנגע זטמא מת הרי הוא אב הטומאה זמטה, גזירת הכתוב הוא זמתה אלא טומאה זמט ולא אלא שאר טומאות (פסחים יד): דכלי מתכת המיטמא זמת נעשה כיוצא בה שנגע בו (שם טו). קרומית. זלל של קנה (לקמן טו).